

REKOMENDACIJOS TĖVAMS

Karantino laikotarpiu 24 valandas per parą šeima praleidžia kartu. Intensyvūs vaikų santykiai kartais pasibaigia nesutarimais, emocijos tampa nebevaldomos. Tėvai, prasidėjus vaikų konfliktui, dažnai palaiko jaunesnįjį, kartais šaukia, rėkia ir grasina nubausti abu.

KAIP REAGUOTI, KAI VAIKAI SUSIPEŠA

I. Kaip išskirti nuolat besipešančius vaikus

1. Pirmiausia pasakykite, kad suprantate vaikų pyktį vienas kitam („Oho, atrodo, susipykote?“).
2. Dėmesingai išklauskite kiekvieno vaiko pasakojimą, kas nutiko (Lina: „Marius neleidžia man prie kompiuterio, nors jau mano laikas žaisti“. Marius: „Lina mušasi ir neleidžia man pabaigti žaidimo“). Klausant vieno vaiko, reikia neužmiršti ir kitam duoti ženklą, kad jis bus išklaustas.
3. Parodykite, kad suprantate problemos sudėtingumą („Tai tu, Mariau, jau turėjai užleisti vietą prie kompiuterio Liną, o vis dar žaidi, dėl to Lina supyko ir nustūmė tave nuo kėdės?“).
4. Išreikškite įsitikinimą, kad jie sugebės rasti abi puses tenkinantį sprendimą („Suprantu...Net nežinau, ką čia daryti. Du vaikai vienu metu nori būti prie kompiuterio... Esu tikras, kad draugiškai susitarsite ir nė vienas nebūsit nuskriaustas“).
5. Palikite juos vienus („Kol tarsitės, einu paskaitysiu laikraštį. Vėliau man pasakysite, kaip išsprendėt šią problemą“).

II. Kai vaikai negali išsiaiškinti patys

1. Surenkite „priešininkų“ susitikimą. Paaiškinkite susitikimo tikslą ir svarbiausiais taisyklės.
2. Užrašykite, kaip jaučiasi ir kuo skundžiasi kiekvienas vaikas, garsiai perskaitykite, ką parašėte.
3. Leiskite vaikams pasiginčyti.
4. Visus paraginkite pasiūlyti, kaip spręsti problemą. Užrašykite visų pasiūlymus nesvarstydami, ar jie geri, ar ne.
5. Nuspręskite, kurie pasiūlymai tiktų visiems.
6. Aptarkite rezultatus.

III. Kai muštynės gali baigtis sužeidimais

1. Pasakykite, ką matote:

„Matau, kad Lina stumia Marių nuo kėdės, o Marius tranko Linai per rankas...“

2. Nustatykite ribas:

„Tai labai pavojinga. Mums visiems reikia „atvėsti“.

3. Išskirkite juos:

„Abu keliaukit į savo kambarius tuoj pat“, arba „pasitraukit vienas nuo kito per „sieną“.

Šaunuoliai, tėveliai,

kad pastebėjote, jog vaikui jūsų reikia;

kad radote laiko ir vietos su vaiku pasikalbėti,

išklausėte jo;

kad galvojote drauge su vaiku, o ne už jį;

kad suradote bendros veikos kartu su vaiku;

kad nesidangstote suaugusiųjų darbais, o skiriate laiko bendrai jūsų su vaiku veiklai.

Stipriausias vaistas nuo visų ligų vaikui yra tėvų meilė.

Parengė psichologė S. Urbelienė